

Magyarok!

Polgártársak!

A magyar nép hősi szabadságharcban kivívta a végső győzelmet.

Mint a rádióból hallottátok, Nagy Imre miniszterelnök bejelentette legfőbb követeléseink teljesítését. Az ÁVH felszámolását, a szovjet csapatok kivonulását Budapestről.

Hiába mesterkedett Gerő Ernő bűnös bandája. Hiába próbálta meg elszigetelni Nagy Imrét a forradalmi tömegektől, rágalmazta a forradalmárokat, restaurátoroknak nevezte a hős felkelőket, hiába adott parancsot az ÁVH-nak a tömeggyilkolásra, hiába hozott nyakunkra idegen csapatokat, népünk ereje nagyobbak bizonyult a terrornál és győzött. Halottaink vére nem hiába hullott, egyszer és mindenkorra véget ért hazánkban az a szegyetlen korszak, melyben egy néptől idegen bünszövetkezet biztosította a hatalmát, tarthatta rettegésben az igazi hazafiakat, párttagokat és pártönkívülieket egyaránt. Véget ért a Rákosi—Gerő—Farkas-féle hazaáruló sztálini politika, amely ki akarta ölni a hazafiságot a nép és az ifjúság szívéből. A győzelem perceiben legelső kötelességünk, hogy meghajtsuk lobogónkat a hősök előtt. Dicsőség a szabadságharc elődeihez méltó magyar ifjúságnak és a diákoknak, az elszántan harcoló munkásoknak, parasztnak, értelmiségieknek. Dicsőség derék, hazafias honvédeknek, rendőreinknek, akik a nép mellé álltak. Dicsőség mindazoknak, akik fegyverrel a kezükben védték hadállásainkat, a túlerővel szemben, dicsőség az utca népének, mely halált megvető bátorsággal fegyvertelenül vonult a tankok és géppisztolyok ellen. Köszönet a szovjet hadsereg azon tagjának, akik nem voltak hajlandók fegyverüket a magyar szabadságharc és a nép ellen fordítani.

Magyarok!

Büszkén állhatunk ismét a világ előtt. Elszánt szabadságharcunkkal kivívtuk az egész világ haladó közvéleményét, rokonszenvét és támogatását. Nemzeti becsületünk ismét teljes fényében ragyog.

Polgártársak!

A szovjet csapatok kivonulására ígéretet kaptunk. Az országban most már a magyar népé a hatalom. A harcoló ifjúság mellé állt a Néphadsereg, a Rendőrség, a Munkástanács és a falvak népe. Együttvéve elég erőnk van ahhoz, hogy megteremtjük a független és szabad demokratikus életünket. Ezért a Budapesti Értelmiségi Forradalmi Bizottság arra kér minden hős felkelőt, fegyveres csoportot, valamint a munkás- és paraszt ifjúságot, az egyetemi ifjúságot, a Petőfi-kör tagjait, és a volt népi kollégistákat, hogy jelentkezzenek a nemzetőrségbe. A Honvédséggel, a Rendőrséggel és a Munkástanáccsal

közösen biztosítsák az egész országban az áhított békét és nyugalmat. Reméljük, hogy további követeléseinket már békés úton, a kormánnyal egyetértésben vívhatja ki a nép: egyetemes erejével, a Munkástanács intézkedéseivel, a falvak lakóinak demokratikus fellépésével, a nemzetőrség és a többi hazafiak fegyveres alakulata, védelme alatt.

Mindennemű — sztálinista, vagy ellenforradalmi — restaurációs kísérletet visszautasítunk és visszaverünk.

Magyarok!

Lehetnek közöttünk véleménykülönbségek, de a legfontosabb követelésekben egyetértünk.

Követeljük a következőket:

1. A kormány haladék nélkül rendezze viszonyainkat a Szovjetunióval, az egyenjogúság alapján. A szovjet csapatok kezdjék meg kivonulásukat az egész ország területéről.

2. Szüntesse meg a kormány a hátrányos külkereskedelmi szerződéseinket, a magyar föld kincsei — urán, bauxit — és a parasztnak munkájának gyümölcsei ne kerülhessenek titkos szerződések révén potom áron külföldre.

3. Általános, titkos választásokat. A nép szabadon állíthasson jelölteket.

4. A gyárak, bányák legyenek valóban a munkásoké. Gyárat, földet tőkésnek, földbirtokosoknak vissza nem adunk. Az üzemek igazgatását szabadon választott munkástanácsokra kell ruházni.

A kormány biztosítsa a magánkisipar és a magánkiskereskedelem működését.

5. A kormány szüntesse be a kiszípolozó normarendszert. Gazdasági lehetőségeinkhez mérten emelje fel az alacsony fizetéseket és nyugdíjakat.

6. A szakszervezetek legyenek a munkások valóságos érdekvédő szervei, szabadon választott vezetőkkel alakuljanak meg a dolgozó parasztnak saját érdekvédő szervei.

7. Biztosítsa a kormány a mezőgazdasági termelés szabadságát és biztonságát, az egyéni termelők és parasztnak önkéntes szövetségeinek támogatása révén. Töröljék el a parasztnak kirabló gyűlöletes beszolgáltatási rendszert.

8. Szolgáltatson igazságot és adjanak anyagi kárpótlást a tagosítással és egyéb törvénytelen intézkedéssel sújtott parasztnak.

9. Teljes szólás, sajtó és gyülekezési szabadságot.

10. Október 23-át, Nemzeti felszabadító mozgalmunk kezdetének napját nyilvánítsa a kormány nemzeti ünnepé. Budapest, 1956. október 28.

A MAGYAR ÉRTELMISÉGI FORRADALMI BIZOTTSÁG

NEVÉBEN:

Egyetemi Forradalmi Diák Bizottság:

Pozsár István, Molnár József, Varga János

Magyar Írók Szövetsége:

Erdői Sándor, Sipos Gyula, Mérai Tibor, Harasztai Sándor

Magyar Újságírók Országos Szövetsége:

Vásárhelyi Miklós, Boldizsár Iván

Képzőművészek Szövetsége:

Bencze László, Somogyi József

Magyar Zeneművészek Szövetsége:

Szervánszky Endre, Járdányi Pál

Az egyetemi oktatók nevében:

Nagy Tamás, Major Máté, Kádár István, Markos György

Népi kollégiumok nevében:

Kardos László, Gyenes Antal, Tőkés Ottó

Petőfi-kör nevében:

Tánczos Gábor, Nagy Balázs

MEFESZ nevében:

Liebig György